

**Predikan av Solveig Högberg,
Helga Trefaldighets dag i S:t Peter 2019 06 16**

2 Mos 3:1-15

Rom 11:33-36

Matt 28:16-20

Gud – Fader, Son och Ande

Idag är det Helga trefaldighetsdag, en sådan där dag under kyrkoåret som kan vara svår att förklara. Det är mycket lättare med jul, påsk och pingst för de dagarna hänger ju ihop med någon historisk händelse i Jesu liv, som vi sedan i kyrkan, en gång om året kan få påminna oss om.

Helga trefaldighetsdag handlar om att vi får fundera över hur de olika delarna i gudomen hänger samman. Vi får försöka förklara eller åtminstone försöka förstå något mer av det oförklarliga. Gud är en och samtidigt är han både Fader, Son och Ande. Tre i en, en i tre!

I en bön uttrycks det med orden:

”Gud, ingen av oss kan förstå dig. Du är mer än varje människa. Du är tillvarons nerv, hemligheten i allt.

Allt som sägs om din treenighet gör dig bara större.

Ingen människa kan förstå dig och ändå har du gett oss hjälpmedel att förstå din omsorg om oss.

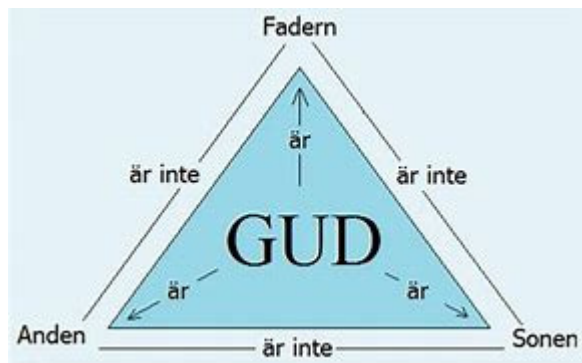
Varje gång du kommer till oss i bröd och vin välsignar du oss och ger oss lust att leva.”

Utifrån orden i den bönen önskar jag att denna gudstjänst, med allt vad den innehåller kan göra Gud större för oss och att vi ska kunna få ännu mer lust att leva och inte minst att vi så småningom, i gudstjänsten, får möta honom i bröd och vin.

Men vad kan vi då ändå förstå och förklara av treenigheten?

Ett sätt för oss att försöka fatta är genom bilder.

I Veckobrevet använde jag triangeln, som visar att Gud är Fader, Son och Ande, men att de tre personerna är särskilda från varandra och särskilda i sina uttryckssätt.

En annan bild är en triquetra, det är latin och betyder trehörning.

I den här bilden symboliserar de tre lika stora bågarna, eller fiskarna, som man också kan se det som, jämlikheten.

Den obrutna linjen symboliserar evigheten och sammanflätningen symboliserar både individualiteten och enigheten.

Nu vet vi något om vad Helga trefaldighets dag handlar om.

Men hur kommer detta till uttryck i dagens bibelberättelser?

Ja, faktiskt inte så mycket.

I de valda bibeltexterna ligger istället centrum i det andra temat för dagen.

Denna dag kallas också missionsdagen.

I **Gamla Testamentet** berättar Gud för Mose att Israels barn, som är Guds särskilt utvalda folk, och som nu befinner sig i fångenskap i Egypten ska befrias och föras till ett eget utlovat land.

I Egypten har de varit slavar, framför dem ligger ett land som är rikt och vidsträckt och som flyter av mjölk och honung, a pro på bilder som försöker förklara. Gud själv använder bilder, när det inte finns ord som räcker till. (Vem skulle ”seriöst” vilja komma till ett land som flyter av mjölk och honung?)

Men i det landet bor redan andra folk; kaananeer, hettiter, amoreer, perisseer, hiveer och jevuseer.

Om vi ser det som Gud kallar sitt folk till ur ett missionsperspektiv så handlar det alltså om att de ska flytta från Egypten till ett land och ett folk som inte känner Gud.

De ska flytta från Egypten för deras egen skull, men säkert också för de här främmande folkslagens skull, för att de ska lära känna Gud.

Inte heller israeliterna kände Gud tillfullo, så Moses är lite orolig för om han ska bli trodd och undrar ”vem ska jag säga att du Gud är, när folket frågar mig vem som har sagt detta och bestämt om oss att vi ska flytta till ett nytt land”.

Gud säger: ”Jag är den jag är. Säg dem att han som heter `Jag är` har sänt dig till dem.”

Eller bokstavligt översatt ”Jag ska vara den jag ska vara”.

Vad betyder nu detta, skulle detta hjälpa folket förstå bättre?

Kanske är det så att detta är en beskrivning som visar på att Gud är stor och oförklarlig, då räcker det helt enkelt att säga att ”Han är”, det täcker allt.

I **Episteltextern** säger Paulus om Gud ”Allt kommer från honom; allt sker genom honom; allt slutar hos honom”.

I detta ligger också ett missionsperspektiv; detta ”djup av rikedom, vishet och kunskap hos Gud” måste förmedlas vidare till alla människor eftersom allt och alla tillhör Gud.

I **Evangelietextern** så ger Jesus det som vi brukar kalla för Missionsbefallningen åt lärjungarna.

The Message tolkar Jesu ord: ”Gud har gett mig tillstånd och befallning att ge er detta uppdrag: Gå ut och gör lärjungar till mig av alla ni träffar på, när och fjärran, och märk dem med ett dop i Faderns, Sonens och den heliga Andens trefaldiga namn. Lär dem sedan att leva så som jag har sagt er. Jag kommer att vara med er när ni gör detta, dag efter dag efter dag, ända till tidens slut”.

Det är kanske inte så konstigt att Heliga trefaldighetsdag också är missionsdagen.

Evangeliet, det glada budskapet om Gud som Skapare, Frälsare och Livgivare ska förmedlas till alla.

Så är det: Gud är treenig, budskapet behöver delas till alla!

Men hur?

När Jesus möter lärjungarna och ger dem missionsbefallningen står det att några föll ner och hyllade honom, men några andra tvivlade.

Hur kunde de tvivla? De såg ju honom stå där mitt framför dem. Vad var det som de tvivlade på? Var det Jesus de tvivlade på eller var det kanske sig själva de tvivlade på?

Jag tänker att vi kan få lite hjälp om vi läser ”The Message”, där tolkas det som hände så här:

”Så fort de såg Jesus föll de ner och tillbad honom. Fast några av dem var tveksamma till att det var rätt att gå så långt som att tillbe honom, att satsa på honom fullt ut.”

Evangelisten Matteus berättar också om en annan liknande situation tidigare i lärjungarnas liv. Lärjungarna är ute och åker båt, det börjar blåsa och de har motvind, då kommer Jesus gående mot dem, Petrus börjar på Jesus uppmaning gå för att möta honom på vattnet, men när han ser vågorna blir han rädd och sjunker, då säger Jesus ”varför tvivlade du”.

I den situationen ser ju Petrus att det är Jesus, men det är kanske lika överkligt och oförklarligt för honom att de skulle mötas gående på vattnet, som det är att Jesus efter sin död, levande möter dem och ger dem missionsbefallningen.

Det kanske inte är så underligt med tvivel.

Men ändå mer förstäeligt blir det om vi använder ordet ”tveka”.

På samma sätt kan det säkert vara för oss också ibland. Kanhända tvivlar vi inte på Gud, på Treenigheten, även om vi inte förstår, men kanske stannar vi till och tvekar inför det oförklarliga.

Det tror jag faktiskt kan vara bra för oss.

Tvekan ger oss en ödmjukhet inför Gud och inför uppgiften när han kallar också oss att gå ut i hela världen.

Eller som Kyrkokonferensens sång uttryckte det:

”Gå ut och berätta om Guds existens, här och till jordens yttersta gräns”.

Om vi inte möter det uppdraget med ödmjukhet så finns risken att vi får storhetsvansinne eller blir maktgalna.

Det har vi ju dessvärre en hel del nutida exempel på.

Men även om vi ibland tvekar, så behöver vi inte tvivla. Också vi har fått en möjlighet att möta Gud, inte minst genom Jesus, precis som lärjungarna.

Att Gud vill vara med oss behöver vi inte tvivla på.

Du och jag behövs för att i våra sammanhang, på det sätt som just är vårt vara med och göra Jesus känd, trodd och efterföljd.

Gud har all makt i himmel och på jord, vi är kallade att gå ut och berätta, men inte alla av oss ska gå ut i hela världen.

”Gå ut och gör lärjungar, berätta för alla ni träffar på, när och fjärran”, uttrycktes det i tolkningen The Message.

Träffar på folk gör vi just där vi är, antingen det är nära eller lång borta från det vi kallar vår hemort.

Orden ”Gå ut” i missionsbefallningen har oftast tolkats som ”åka långt bort” och så har vi låtit Jesu uppdrag gälla andra, dem som är kallade till ett fjärran land. Men om vi istället lägger tonvikten på ”dem ni träffar på” så kan vi förstå att uppdraget gäller oss alla.

Vi behöver inte konstra till det, vi behöver inte gå ut med plakat eller ordna torgmöten. Det handlar om att leva våra vanliga vardagliga liv och ta vara på de möten vi gör där.

Kanhända blev uppdraget inte lättare med de tankarna?

Möjligen lättare för att det gäller här och nu, vi behöver inte förbereda oss för tjänst i något främmande land. Svårare för att vi inte kan gömma oss bakom någon annan, uppdraget gäller var och en av oss, just där vi är.

Men vi behöver inte tveka, vi får, med ödmjukhet, satsa fullt ut, tjäna Herren med glädje, för Gud har lovat att han ska vara med, dag efter dag efter dag, ända till tidens slut, som Gud Fader, Gud Son och Gud helig Ande.

För att så avsluta med att anknyta till den inledande bönen:

Har Gud blivit större för dig?

Har du fått mer lust att leva?

Ser du fram mot att ytterligare få möta Gud i bröd och vin?

Bönen avslutas med orden:

”Lär mig, Gud, att ta emot din omsorg, att leva med din välsignelse, att söka efter din vilja så att jag får vara din medarbetare.”

AMEN